

Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола
Юридичне відділення
Циклова комісія юридичних дисциплін бакалаврату

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни

КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО УКРАЇНИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: перший (бакалаврський)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: бакалавр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ: 08 Право

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ: 081 Право

2019-2020 н.р.

Робоча програма з навчальної дисципліни «**Кримінально-виконавче право України**» складена для здобувачів вищої освіти відповідно до програми підготовки фахівців за спеціальністю 081 Право, освітнього ступеня бакалавр, за денною та заочною формами навчання

Розробник:

Картавцев Валерій Степанович, викладач, кандидат юридичних наук, професор

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні циклової комісії юридичних дисциплін бакалаврату

Протокол № 1 від «29» «серпня» 2019 року

Голова ЦК І.О. Томчук

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Право»

«29» «серпня» 2019 р.

Гарант освітньо-професійної програми І.О. Томчук

Робочу програму перевірено

«30» «серпня» 2019 р.

Завідувач юридичного відділення бакалаврату М.Д. Денисовський

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Кримінально-виконавче право є складовою кримінально-правового комплексу, до якого входять також кримінальне і кримінально-процесуальне право. Їх норми з різних позицій регулюють суспільні відносини, що виникають при застосуванні кримінального покарання. Якщо призначення покарання здійснюється відповідно до норм кримінального і кримінально-процесуального законодавства, то виконання і відбування покарання – відповідно до норм кримінально-виконавчого законодавства, передусім норм Кримінально-виконавчого кодексу України.

У Кодексі втілені досягнення української кримінально-правової науки, що апробовані часом і практикою. Кримінально-виконавче право є самостійною галуззю права у системі права. Воно має свій предмет, методологію, загальну і особливу теорію, тісно пов'язане із конституційним, адміністративним, цивільним, сімейним і трудовим правом, оскільки багато норм кримінально-виконавчого права є результатом трансформації норм зазначених галузей права. Таке перетворення норм зумовлено виникненням у громадянина особливого правового статусу – статусу засудженого. Тому під час опрацювання певних розділів курсу необхідно звертатися до джерел із різних галузей права.

Основними завданнями вивчення дисципліни є формування у магістрів знань з кримінально-виконавчого права, набуття навичок аналізу реальних правових процесів і вміння приймати обґрунтовані рішення з приводу правових проблем, пов'язаних з їх подальшою практичною діяльністю. Місце навчальної дисципліни у структурно-логічній схемі.

Вимоги до знань та умінь студентів знати:

- нормативно-правові акти, що регулюють порядок та умови виконання і відбування покарань; знання з кримінально-виконавчого права;
  - правові норми, що визначають функції та завдання державних органів і установ виконання покарань;
  - зміст, форми реалізації і перспективи розвитку кримінально-виконавчої політики;
  - поняття, підстави та зміст процесу виконання кримінальних покарань;
  - організаційні основи діяльності органів та установ виконання покарань;
  - місце кримінально-виконавчого права в системі права України;
  - визначення кола суб'єктів та стадій виконання та відбування покарань;
  - принципи виконання покарань;
  - порядок виконання окремих видів покарань, процедур звільнення від покарання.
- вміти:
- аналізувати норм і інститутів кримінально-виконавчого права, кваліфікованого застосування їх на практиці;
  - використовувати одержані знання у вирішенні професійних питань;
  - правильно тлумачити норми кримінально-виконавчого права, знати організаційну побудову системи органів та установ виконання покарань, чітко визначати коло прав та обов'язків суб'єктів кримінально-виконавчого права;
  - реалізовувати на практиці принципи кримінально-виконавчої політики держави;
  - застосовувати чинне кримінально-виконавче законодавство;
  - самостійно вирішувати практичні ситуації на підставі чинного кримінально-виконавчого законодавства за запропонованими ситуаційними задачами.

Вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» тільки за конспектами лекцій недостатньо. Засвоєння матеріалу може бути досягнуто на основі систематичної роботи з навчальною та нормативно-правовою літературою. Конспект полегшує розуміння і засвоєння матеріалу підручників та навчальних посібників. Конспективні записи вказують, що в підручнику є найважливішим і дає додаткову інформацію. Тому перед початком кожного лекційного заняття рекомендується проглянути конспект попередньої лекції, а після того, як лектор закінчить викладання розділу дисципліни, необхідно проробити його за конспектом та за підручником. У цьому випадку навчальна дисципліна засвоюється настільки глибоко, що перед контрольними заходами залишається лише закріпити знання.

Після вивчення навчальної дисципліни студент повинен показати такі результати навчання:

- аналізувати норм і інститутів кримінально-виконавчого права, кваліфікованого застосування їх на практиці;
- використовувати одержані знання у вирішенні професійних питань;
- правильно тлумачити норми кримінально-виконавчого права, знати організаційну побудову системи органів та установ виконання покарань, чітко визначати коло прав та обов'язків суб'єктів кримінально-виконавчого права;
- реалізовувати на практиці принципи кримінально-виконавчої політики держави;
- застосовувати чинне кримінально-виконавче законодавство;
- самостійно вирішувати практичні ситуації на підставі чинного кримінально-виконавчого законодавства за запропонованими ситуаційними задачами

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів ECTS - 4	Спеціальність: 081 ПРАВО	Обов'язкова (нормативна) Мова викладання: українська	
Кількість змістових модулів - 3		Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	4-й (2-й)	4-й (2-й)
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год.		Лекції:	
		28	16
		Практичні, семінарські:	
		20	4
		Самостійна робота:	
		72	100
Вид контролю: залік			

2.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Денна форма навчання					Заочна форма навчання				
	всього	у тому числі				всього	у тому числі			
		л	п	с	с.р.		л	п	с	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1.										
Тема 1. Кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право України	8	2	2		4	8				8
Тема 2. Організація виконання кримінальних покарань в Україні.	9	2	2		5	10	2			8
Разом за змістовим модулем 1.	17	4	4		9	18	2			16
Змістовий модуль 2.										
Тема 3. Соціально-правовий статус засуджених	8	2		2	5	6				6
Тема 4. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань	8			2	5	12	2		2	8
Тема 5. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених	9	2		2	5	7				7
Тема 6. Міжнародне співробітництво в галузі виконання покарань	9	2		2	5	9	2			7
Тема 7. Пенітенціарні системи зарубіжних країн	8	2		2	5	8				8
Тема 8. Правове регулювання виконання попереднього ув'язнення під варту	8			2	5	9	2			7
Тема 9. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	11	2		2	7	7				7
Разом за змістовим модулем 2.	61	10		14	37	58	6		2	50
Змістовий модуль 3.										
Тема 10. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	9	2	2		6	10	2			8
Тема 11. Виправлення і ресоціалізація засуджених та їх основні засоби	8			2	5	8	2			6
Тема 12. Виконання і умови відбування покарання у виді позбавлення волі та у виді	9	2		2	5	10		2		6

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Денна форма навчання					Заочна форма навчання				
	всього	у тому числі				всього	у тому числі			
		л	п	с	с.р.		л	п	с	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
довічного позбавлення волі										
Тема 13. Корупційна злочинність, її профілактика	8			2	5	9	2			7
Тема 14. Звільнення від відбування покарання. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними	8	2		2	5	7	2			7
Разом за змістовим модулем 3.	42	6	2	8	26	44	8	2		34
РАЗОМ	120	20	6	22	72	120	16	2	2	100

3. ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»

Тема 1. Кримінально-виконавча політика і кримінально-виконавче право

Предмет, завдання і система курсу “Кримінально-виконавче право”. Кримінально-виконавча політика України як складова політики держави, її вплив на розвиток кримінально-виконавчого законодавства. Принципи кримінально-виконавчої політики, їх зміст. Ознаки кримінально-виконавчого права як самостійної галузі права: предмет і методи правового регулювання, система нормативних актів. Поняття кримінально-виконавчого права, його функції та основні завдання у світі положень Конституції України та нового Кримінально-виконавчого кодексу України (КВК).

Тема 2. Організація виконання кримінальних покарань в Україні

Соціально-правовий статус засуджених. Система і види покарань, пов'язаних і не пов'язаних з позбавленням волі. Визначення видів покарань, які не пов'язані з позбавленням волі, їх ознаки, зміст, завдання. Визначення видів покарань, які пов'язані з позбавленням волі, їх ознаки (загальні і специфічні), зміст, завдання. Поняття і соціальне призначення системи установ і органів, що виконують покарання, їх роль і місце в системі правоохоронних органів. Види установ і органів, що виконують покарання, їх класифікація. Державний департамент України з питань виконання покарань, територіальні органи управління, кримінально-виконавча інспекція як органи управління виконання покарань.

Тема 3. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань.

Законність — основний принцип діяльності установ і органів, що виконують покарання. Гарантії забезпечення законності в установах виконання покарань. Види гарантії законності (соціально-економічні, політичні, юридичні). Соціально-правове призначення і поняття контролю за діяльністю персоналу установ і органів виконання покарань. Класифікація контролю за діяльністю персоналу: міжнародний, державний, громадський, характеристика видів контролю.

Тема 4. Участь громадськості у виправленні в ресоціалізації засуджених

Основні функції прокуратури, предмет нагляду за додержанням законів при виконанні покарань. Загальні і спеціальні повноваження прокурора як суб'єкта нагляду за виконанням законів під час виконання покарань. Основні засоби усунення порушень законності. Інші види контролю за діяльністю установ і органів, які виконують покарання: внутрішньовідомчий, громадський.

Тема 5. Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань.

Правила ООН, які стосуються захисту неповнолітніх, позбавлених волі (1990 р.). Система і організація виконання покарань у країнах СНД. Пенітенціарні системи розвинених країн. Рада Європи, її значення в реформуванні кримінально-виконавчої системи України. Проблеми реалізації міжнародних-правових актів і стандартів поводження із засудженими у кримінально-виконавчому законодавстві України.

Тема 6. Пенітенціарні системи зарубіжних країн

Зародження міжнародного співробітництва з пенітенціарних проблем. Тюремні конгреси. Конгреси ООН з питань запобігання злочинності і поводження з правопорушниками. Класифікація стандартів поводження із засудженими за масштабами дії, спеціалізацією, обов'язками держав-учасниць. Основні міжнародні акти щодо вирішення пенітенціарних проблем і прав засуджених.

Тема 5. Правове регулювання виконання попереднього ув'язнення під варту

Визначення правової природи, підстав, порядку та мети застосування попереднього ув'язнення під варту. Строки утримання під вартою, категорії осіб, стосовно яких застосовується запобіжний захід взяття під варту. Призначення і завдання слідчих ізоляторів. Порядок прийому ув'язнених до слідчого ізолятору та їх розміщення, оформлення документів при прийомі осіб. Вимоги ізоляції у слідчому ізоляторі. Організація режиму у слідчих ізоляторах і засоби його забезпечення.

Тема 6. Виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі

Порядок і умови виконання покарання у вигляді штрафу. Наслідки ухилення від плати штрафу. Закінчення виконавчих дій. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного складу. Порядок і умови виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Тема 7. Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі

Поняття і суть класифікації засуджених до позбавлення волі. Класифікація засуджених — розподіл на менш однорідні групи відповідно до їхніх специфічних ознак з метою диференціації, індивідуалізації покарання і

застосування заходів виправно-трудоного впливу. Фактори, що впливають на класифікацію засуджених, яка забезпечує постійність класифікації. Визначення видів класифікації, їх сутність і мета

Тема 8. Виправлення і ресоціалізація засуджених та їх основні засоби

Виправлення та ресоціалізація засуджених як одна з основних цілей кримінально-виконавчого законодавства: поняття і нормативне закріплення. Види основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених: · встановлений порядок виконання та відбування покарання (режим); · суспільно корисна праця; · соціально-виховна робота; · загальноосвітнє і професійно-технічне навчання; · громадський вплив. Режим у колоніях та його основні вимоги. Технічні засоби нагляду і контролю.

Тема 9. Соціально-виховна робота із засудженими.

Основні напрями, форми і методи соціально-виховної роботи із засудженими. Загальноосвітнє і професійно-технічне навчання засуджених та їх організаційні форми. Самодіяльні організації засуджених. Богослужіння і релігійні обряди в колоніях. Вільний час засуджених. Заходи заохочення і стягнення, що застосовується до засуджених. Злісний порушник встановленого порядку відбування покарання. Підстави і розмір матеріальної відповідальності засуджених, порядок стягнення матеріальних збитків, заподіяних засудженими.

Тема 10. Виконання і умови відбування покарання у виді позбавлення волі та у виді довічного позбавлення волі

Права та обов'язки засуджених, їх правова регламентація. Придбання засудженими продуктів харчування, предметів першої необхідності, літератури і письмового приладдя. Побачення засуджених з родичами, адвокатами та іншими особами. Телефонні розмови. Короткочасні виїзди за межі виправних і виховних колоній. Одержання засудженими посилок (передач) і бандеролей. Листування засуджених. Одержання і відправлення засудженими грошових переказів.

Тема 11. Заходи заохочення і стягнення, що застосовуються до засуджених неповнолітніх.

Посадові особи, які застосовують заходи заохочення і стягнення до засуджених неповнолітніх, обсяг їх повноважень. Переведення засуджених із виховної колонії до виправної. Залишення у виховних колоніях засуджених, які досягли вісімнадцятирічного віку. Участь громадськості у виправленні і ресоціалізації засуджених неповнолітніх.

Тема 12. Звільнення від відбування покарання.

Допомога особам, які звільнені від відбування покарання, контроль і нагляд за ними. Підстави для звільнення від відбування покарання. Припинення відбування покарання і порядок звільнення. Порядок дострокового звільнення від відбування покарання. Правовий статус осіб, які відбули покарання. Надання допомоги засудженим у трудовому і побутовому влаштуванні. Надання допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання.

Тема 13. Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

Виконання постанови судді про встановлення та припинення адміністративного нагляду. Громадський контроль за особами, умовно-достроково звільненими від відбування покарання. Порядок здійснення громадського контролю за особами умовно достроково звільненими від відбування покарання. Заходи громадського впливу стосовно осіб умовно-достроково звільнених від відбування покарання.

Тема 14. Органи, що здійснюють контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. Обчислення іспитового строку. Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Тематика семінарських занять та самостійної роботи студентів визначені у тематичному плані дисципліни. Питання та завдання самостійної роботи студентів деталізовані у відповідних методичних вказівках.

4. ПОРЯДОК ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни здійснюється шляхом проведення контрольних заходів, які включають поточний контроль, модульний контроль, виконання індивідуального завдання, підсумковий контроль у формі заліку.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку знань студентів з окремих тем та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи.

Ключовими формами та методами демонстрації студентами результатів навчання при поточному контролі є:

робота в малих групах – спільне опрацювання групою студентів окремих проблемних питань з наступною демонстрацією результатів засвоєння навчального матеріалу;

презентація – виступи перед аудиторією для висвітлення окремих питань, індивідуальних завдань, реферативних досліджень тощо;

дискусія – обґрунтування власної позиції у вирішенні проблемних питань екологічного законодавства;

кейс-метод – аналіз конкретних ситуацій, що дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності; передбачає розв'язування ситуативних задач застосування екологічних законодавчих актів.

Результати поточного контролю за семестр визначаються як середня з поточних оцінок за 100-бальною шкалою, відображених у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи.

Модульний контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини лекційних та семінарських занять з певного змістового модуля.

Основною формою модульного контролю завдання, які включають як перевірку теоретичних положень курсу, так і розв'язування практичних завдань.

Оцінки з модульного контролю за 100-бальною шкалою відображаються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи і включаються як окремий заліковий модуль до залікового кредиту.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – форма організації навчання, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконують студенти самостійно під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом.

ІНДЗ є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента навчального, навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується оцінюванням.

Метою ІНДЗ є самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань студента з навчального курсу та розвиток навичок самостійної роботи. ІНДЗ це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, вмінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських занять, охоплює тему, декілька тем або зміст навчальної дисципліни в цілому.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

Результатом підсумкового контролю є залік, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з певної дисципліни виключно на підставі оцінювання залікових модулів.

Під час семінарсько-практичних занять, написання підсумкових модульних робіт, виконання індивідуальних науково-дослідних завдань виявляються наступні рівні знань: високий, добрий, посередній, недостатній.

Високий рівень знань: оцінка в межах від 90 до 100 балів. Ставиться за повні і правильні відповіді студента на усі запитання. При цьому необхідно, щоб студент умів логічно мислити, вільно використовувати набуті теоретичні знання при аналізі проблем екологічного законодавства, застосовувати знання з суміжних галузей права, орієнтуватися в системі поточного законодавства та матеріалах судової практики.

Добрий рівень знань оцінюється у межах 75 – 89 балів. Студент аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей та похибок у логіці викладу теоретичного матеріалу. Він володіє базовими правовими термінами, поняттями та категоріями з вказаної теми, але самостійно нездатний аналізувати норми права, застосовувати їх в конкретній правовій ситуації

Посередній рівень знань оцінюється в межах 60 – 74 балів. Студент в основному знає матеріал теми, рекомендовану літературу, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань, відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутнім фахом.

Недостатній рівень знань оцінюється в межах до 60 балів. Студент не опанував зміст теми, вкрай слабо знає рекомендовану літературу, не володіє базовими поняттями, термінами, категоріями. Відсутнє логічне та наукове мислення, практичними навичками не володіє.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ:

За шкалою коледжу	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	відмінно	A (відмінно)
85–89	добре	B (добре)
84-75		C (добре)
67–74	задовільно	D (задовільно)
60-66		E (задовільно)
35 – 59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
0 – 34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

Підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою розраховується як середня у відповідності з ваговими коефіцієнтами, величина яких залежить від значення кожного з контрольних заходів, що проводяться під час вивчення навчальної дисципліни.

	Модуль 1 (поточне опитування)	Модуль 2 (підс. мод. контр.)	Модуль 3 (ІНДЗ)	Підсумкова оцінка
Вагові коефіцієнти, %	70	20	10	100
Оцінка в балах	80	83	70	80

Приклад розрахунку підсумкової оцінки:

$$O = 80 * 0,7 + 83 * 0,2 + 70 * 0,1 = 80$$

5. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для якісного засвоєння курсу необхідна систематична та усвідомлена робота студентів в усіх видах навчальної діяльності: лекції, семінари-практикуми, консультації, самостійна робота як індивідуальна, так і під керівництвом викладача.

При проведенні аудиторних занять домінуючими є лекційно-проблемні, індивідуально-диференційовані, особистісно-орієнтовані форми проведення занять та технології, спрямовані на організацію самоосвіти студента.

При проведенні практичних занять використовуються активні форми проведення занять: евристичні бесіди, дискусії, тощо.

Крім того, така робота повинна бути індивідуалізованою з врахуванням рівня творчих можливостей студента, його навчальних здобутків, інтересів, навчальної активності тощо.

Склад методичного забезпечення дисципліни:

- робоча навчальна програма;
- опорні конспекти лекцій;
- практикум для виконання семінарських та практичних занять;
- матеріали тестового контролю з дисципліни;
- завдання для виконання самостійної роботи;
- засоби поточного та підсумкового контролю (завдання для підсумкових модульних робіт, перелік питань для проведення залікового та екзаменаційного контролю).

Навчально-методичне забезпечення розміщено в електронному форматі в навчально-інформаційному середовищі коледжу на базі Moodle з відкритим доступом для студентів.

Інструменти, обладнання та комп'ютерне забезпечення

Електронні енциклопедії, довідники, мультимедійні засоби у вільному доступі в Інтернет, комп'ютерні презентації за темами курсу, відкриті державні реєстри.

Рекомендована література:

I. Нормативно-правові акти :

1. Конституція України. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2006: статті 3, 6, 8, 9, 19, 21, 22, 24, 28, 40, 46, 49, 55, 57, 58, 63, 92-94, 106.

2. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. Документ ООН А/РЕ 2/7А: статті 1-3, 5, 6-8, 22.

3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р., зі змінами, внесеними Протоколом № 11 від 11 травня 1994 р. Конвенцію ратифіковано Законом України від 17 липня 1997 р. № 475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1997. - № 40. - Ст.263: статті 3, 13, 14; Протокол № 12 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (ETS № 177): ратифіковано Законом України від 9 лютого 2006 р. № 3435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. - № 27. – Ст. 229.

4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р. Док. ООН А/RES/2200 А(XXI). Ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII від 19 жовтня 1973 р.: статті 2, 3, 7, 10, 16, 26.

5. Декларація про захист всіх осіб від катувань та інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 9 грудня 1975 р.: затверджено Резолюцією 3452 (XXX) Генеральної Асамблеї ООН // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 37-39.

6. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження й покарання від 10 грудня 1984 р. Конвенцію ратифіковано із застереженнями Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 3484-XI від 26 січня 1987 р. «Про ратифікацію Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання» // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1987. - № 6. – Ст. 101.

7. Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню чи ув'язненню будь-яким чином: затверджено Резолюцією 43/173 Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1988 р. // Права людини і професійні стандарти для працівників міліції та пенітенціарних установ в документах міжнародних організацій. – Амстердам-Київ: Українсько-американське бюро захисту прав людини, 1996: статті 1-7, 9, 13-16, 19-31, 33, 34.

8. Європейська конвенція про передачу засуджених осіб від 21 березня 1983 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 131-141; Закон України «Про приєднання України до Європейської конвенції про передачу засуджених осіб» // Відомості Верховної Ради України. – 1995. - № 31. – Ст. 248.

9. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками (ETS 051) від 30 листопада 1964 р. Закон України «Про приєднання України до Європейської конвенції про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками, 1964 рік» // Відомості Верховної Ради України. – 1995. - № 31. – Ст. 247.

10. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання у державі, громадянами якої вони є від 19 травня 1978 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 125-130.

11. Конвенція про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 7 жовтня 2002 р.: розділ IV (частина V).

12. Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями: схвалені першим конгресом ООН від 30 серпня 1955 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 11-36: статті 6, 55, 57-70.

13. Європейські в'язничні правила: затверджені Комітетом міністрів Ради Європи – рекомендація № R (87) 3 від 12 лютого 1987 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 143-164: частини 1-4.

14. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі: затверджені Резолюцією 45/113 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 81-99: розділи I, II, IV.

15. Конвенція ООН про права дитини від від 20 листопада 1989 р. Конвенцію ратифіковано Постановою Верховної Ради України № 789-XII від 27 лютого 1991 р.// Відомості Верховної Ради України.- 1991.- № 13.- Ст. 145: статті 3, 4, 9, 12, 16, 32, 37, 40.

16. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила): затверджено Резолюцією 45/110 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 70-80: статті 3, 9-19.

17. Минимальные стандартные правила Организации Объединенных Наций, касающиеся отправления правосудия в отношении несовершеннолетних («Пекинские правила») від 29 листопада 1985 р. // Советская юстиция. – 1991. - №12. – С.22-24 (начало); Советская юстиция. – 1991. - №13. – С. 19-21; Советская юстиция. – 1991. - №14. – С.22-25 (окончание): статті 2, 18, 19, 23-25, 26.

18. Резолюція № (76) 10 Комітету міністрів Ради Європи про деякі заходи покарання, альтернативні позбавленню волі від 9 березня 1976 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 167-168.

19. Резолюція № (75) 25 Комітету міністрів Ради Європи про працю ув'язнених від 18 вересня 1975 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 169.

20. Рекомендація R (82) 16 Комітету міністрів Ради Європи державам-учасникам щодо надання короткотермінових відпусток ув'язненим від 24 вересня 1982 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 170-172.

21. Резолюція (62) 2 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам відносно виборчих, громадянських та соціальних прав ув'язнених від 1 лютого 1962 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 164-167.

22. Рекомендація R (82) 17 Комітету міністрів Ради Європи країнам-учасникам стосовно системи ув'язнення та поводження з небезпечними злочинцями від 24 вересня 1982 р. // Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К.Б. Марисюк. – Львів: юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. - С. 169-170.

23. Рекомендація № R (87) 3 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам стосовно Європейських пенітенціарних правил від 12 лютого 1987 р. // Права людини і професійні стандарти для працівників міліції та пенітенціарних установ в документах міжнародних організацій. – Амстердам-Київ: Українсько-американське бюро захисту прав людини, 1996.

II. Підручники, посібники :

1. Кримінально-виконавче право України/за ред. проф. А.Х. Степанюка. – Х.: Інжек, 2008.

2. Гель А.П., Семаков Г.С., Яковець І.С. Кримінально-виконавче право України: навч. посібник / А.Х. Степанюк (ред.). — К. : Юрінком Інтер, 2008.

3. Кримінально-виконавче право України: підручник / В. В. Голіна, А. Х. Степанюк, О. В. Лисодєд та ін.; за заг. ред. В. В. Голіни і А. Х. Степанюка. — 3-тє вид., перероб. і доп. — Х. : Право, 2011.

4. Кримінально-виконавче право України: Підручник / О.М. Джу́жа; За заг. ред. проф. О.М. Джу́жи. – К.: Атіка, 2010.

5. Кримінально-виконавче право України: навчальний посібник / Вид. 2-ге, зм. і доп. / за ред. Т.А. Денисової. – К.: Істина, 2010.

6. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб / К.А. Автухов; за заг. ред. А.Х. Степанюка. – Х.: Право, 2015. – 160 с.

7. Кримінально-виконавче право України: підручник / В. В. Голіна, А. Х. Степанюк, О. В. Лисодед та ін.; за заг. ред. В. В. Голіни і А. Х. Степанюка. — Х.: Право, 2015. — 392 с.
8. Кримінально-виконавче право України: Підручник / О.М. Джужа; за заг. ред. проф. О.М. Джужи. — К.: Атіка, 2010.- 752 с.
9. Кримінально-виконавче право України (схеми і таблиці): навч. посіб. - Харків: ХНУВС, 2014. - 212 с.
10. Марисюк К.Б. Кримінально-виконавче право України в схемах і таблицях: нач. посібник / К.Б. Марисюк. — Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010.

Інформаційні ресурси

Назва ресурсу або організації	Електронна адреса
Верховна Рада України	www.zakon.rada.gov.ua
Кабінет Міністрів України	www.kmu.gov.ua
Верховний Суд України	www.scourt.gov.ua
Міністерство Юстиції України	www.gdo.kiev.ua
Газета «Урядовий кур'єр»	www.ukcc.com.ua
Академія правових наук України	www.aprnu.kharkiv.org
Бібліотека національного університету державної податкової служби України	www.library.ufeі.ukrsat.com
Вісник податкової служби України	www.visnuk.com.ua
Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського	www.nbuв.gov.ua
Бібліотека Верховної Ради України	www.rada.kiev.ua/library